

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกดวงวิญญาณมีพาหนะของตัวเอง พ่อฉันไม่มีตัวตน เพียงครั้งเดียวเท่านั้นในวงจรที่พ่อก็จำเป็นต้องมีพาหนะ พ่อใช้พาหนะเก่าแก่ที่มีประสบการณ์ของบราห์มา
- คำถาม:** บนพื้นฐานของการมีศรัทธาใดที่เป็นสิ่งที่ยั่งยืนอย่างยิ่งที่จะลืมนำร่างกาย?
- คำตอบ:** ลูกๆ ได้พูดด้วยศรัทธาว่า: บาบารเราเป็นของท่านแล้ว ดังนั้นการเป็นของพ่อหมายถึงการลืมนำร่างกายของลูกเช่นที่ชีพบาบาเข้ามาในพาหนะนี้แล้วจากไป ในทำนองเดียวกันลูกๆ จงฝึกฝนการเข้ามาสู่พาหนะของลูกแล้วจากไปด้วยเช่นกัน จงฝึกฝนการกลับมาปราศจากร่าง ไม่ควรรู้สึกว่าเป็นสิ่งที่ยากลำบากที่จะทำสิ่งนี้ คิดว่าตนเองนั้นเป็นดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตนและจดจำพ่อ
- เพลง:** ขอคารวะต่อชีวา

โอมซานติ ชีพบาบาอธิบายกับลูกๆ ผ่านพาหนะนี้ของบราห์มาเพราะพ่อก็ต้องถามจากลูกๆ เท่านั้น: พ่อไม่ได้มีพาหนะของตัวเอง อย่างแน่นอนที่พ่อต้องการพาหนะ เช่นที่ลูกแต่ละดวงวิญญาณมีพาหนะของตนเอง บราห์มา วิษณุ และชางกาก็มีร่างที่ละเอียดอ่อนของเขาด้วย เช่นกัน ลักชมีและนารายณ์ ฯลฯ และดวงวิญญาณทั้งหมดมีร่างกายของเขาเป็นพาหนะอย่างแน่นอนพวกเขาเรียกสิ่งนั้นว่าเป็นม้า พวกเขาถือมนุษย์ใช้ไหม? ทุกสิ่งที่ลูกอธิบายแก่ลูกนั้นเกี่ยวกับมนุษย์ สัตว์จะรู้เกี่ยวกับสัตว์ ที่นี้คือโลกมนุษย์ และดังนั้นพ่อนั่งที่นี้เพื่ออธิบายแก่มนุษย์ ท่านนั่งและอธิบายแก่ดวงวิญญาณที่อยู่ในมนุษย์ ท่านถามลูกโดยตรงว่า: ลูกแต่ละคนมีร่างของตัวเองใช้ไหม? แต่ละดวงวิญญาณรับร่างกายและละทิ้งร่างกายนั้น ผู้คนพูดว่าดวงวิญญาณใช้ 8.4 ล้านชาติเกิด นี่คือการผิดพลาด เพราะลูกเห็นเห็น้อย่างสิ้นเชิงเมื่อลูกเพียงแต่ใช้ 84 ชาติเกิด ลูกได้กลับมาทุกซะทอมอย่างยิ่ง ดังนั้น ไม่มีเรื่องของ 8.4 ล้านชาติเกิด สิ่งเหล่านั้นคือการพูดเท็จที่พูดโดยมนุษย์ ดังนั้นพ่ออธิบายว่า: ลูกดวงวิญญาณทั้งหลายก็มีพาหนะของตัวเอง พ่อจำเป็นต้องมีพาหนะด้วยเช่นกัน พ่อคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก ลูกร้องเพลงว่า: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ มหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกจะไม่เรียกใครอื่นว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูกจะไม่เรียกลักชมีและนารายณ์ว่าเป็นสิ่งนั้นด้วย ไม่สามารถเป็นผู้ใดนอกจากพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ทำให้โลกที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ นั่นคือผู้ที่เป็นผู้สร้างของโลกที่บริสุทธิ์ของสวรรค์ ท่านผู้เดียวนั้นคือพ่อสูงสุด พ่อรู้ว่าจากการเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่เป็นหิน ลูกกำลังกลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่สูงส่งต่างลำดับกันไป ผู้คนภายนอกไม่ได้รู้สิ่งนี้ พ่ออธิบายว่า: อย่างแน่นอน พ่อจำเป็นต้องมีพาหนะด้วยเช่นกัน พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ต้องเข้ามาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์อย่างแน่นอน เมื่อโรคระบาดกระจายไปทุกหนแห่งหมอกก็ต้องไปหาผู้ที่มิโรคระบาด พ่อพูดว่า: ลูกมีความเจ็บป่วยของกิเลสทั้งห้าในลูกเป็นเวลาครึ่งหนึ่งของวงจร มนุษย์นั้นให้แต่ความทุกข์เท่านั้น ลูกได้กลับมาไม่บริสุทธิ์อย่างสิ้นเชิงด้วยกิเลสทั้งห้าเหล่านั้น ดังนั้นพ่ออธิบายว่า: พ่อต้องเข้ามาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์ ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์นั้นเรียกว่าคดโกง ในขณะที่ผู้ที่บริสุทธิ์เรียกว่าสูงส่ง อย่างแท้จริงที่บาร์ตของลูกเคยบริสุทธิ์และสูงส่ง และเคยเป็นอาณาจักรของลักชมีและนารายณ์ ลูกร้องสรรเสริญสิ่งนั้นว่า: เต็มเปี่ยมด้วยทุกคุณธรรม... ทุกคนที่นั่นมีความสุข เป็นเรื่องของเมื่อวานเท่านั้น พ่อพูดว่า: เมื่อไหร่ที่พ่อมา พ่อมาอย่างไร? ในร่างกายใดที่พ่อมา? ก่อนอื่นใดพ่อจำเป็นต้องมีประชาธิปไตย ผู้ที่เป็นผู้อาศัยของอาณาจักรที่ละเอียดอ่อนจะถูกนำมาที่นี้ได้อย่างไร? เขาคือเทวดานางฟ้า จะเป็นโทษหากพ่อจะนำเขาเข้ามาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์ เขาจะพูดว่า: ฉันได้ทำความผิดใด? พ่ออธิบายสิ่งที่น่าสนุกสนานอย่างยิ่งแก่ลูก เพียงผู้ที่ได้เคยเป็นของพ่อเท่านั้นที่จะเข้าใจสิ่งเหล่านั้น พวกเขาจะเฝ้าแต่จดจำพ่อซ้ำแล้วซ้ำเล่า พ่อพูดว่า: พ่อมาเพียงเมื่อบาปได้เพิ่มขึ้นในโลก ในยุคเหล็กผู้คนกระทำบาปอย่างมากมาย ดังนั้นพ่อถามว่า: ลูกๆ บอกพ่อชื่อว่า: หากพ่อมา จะให้พ่อมาในร่างใด? อย่างแน่นอนที่พ่อต้องการพาหนะเก่าแก่ที่มีประสบการณ์ ผู้ที่พ่อได้เลือกพาหนะของเขานั้นอย่างแท้จริงได้นับถือกูรูมากมาย เขาได้ศึกษาคัมภีร์ ฯลฯ มีการเขียนไว้ว่าเขาเป็นผู้ที่ได้อ่านสิ่งเหล่านั้นอย่างมาก ได้เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับบอร์ซุน พ่อไม่ได้ต้องการพาหนะของบอร์ซุนหรือกฤษณะ พ่อต้องการพาหนะของบราห์มา เท่านั้นที่เขาจะสามารถเรียกว่าประชาธิปไตย กฤษณะไม่สามารถเรียกว่าเป็นประชาธิปไตย พ่อเพียงต้องการพาหนะของบราห์มาเท่านั้นที่เขาจะสามารถสร้างชาวบราห์มิน สกุลบราห์มินคือสกุลที่สูงส่งที่สุด พวกเขาแสดงให้เห็นภาพลักษณ์ที่มีรูปที่หลากหลาย มีเหล่าเทพ นักรบ พ่อค้า และศูทรและดังนั้นบราห์มาไปที่ใด? ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ สูงที่สุดคือจุกของบราห์มิน เพียงเมื่อพวกเขามีจุกเท่านั้นที่จะเป็นที่เข้าใจว่าพวกเขาถือบราห์มิน ของลูกคือจุกที่แท้จริง ลูกคือราชาฤๅษี ผู้ที่มีจุกที่ใหญ่ ผู้ที่อยู่อย่างบริสุทธิ์นั้นเรียกว่าฤๅษี ลูกคือราชาโยคี ราชาฤๅษี ลูกกำลังทำทาปาเซียเพื่ออาณาจักร ผู้คนเหล่านั้นทำทาปาเซียของหฐโยคะเพื่อได้มาซึ่งการหลุดพ้น ลูกกำลังทำทาปาเซียราชาโยคะเพื่อการหลุดพ้นในชีวิตเพื่ออาณาจักร ชื่อของ

ลูกคือชีพขัตติ ชีพบาบาทำให้ลูกจุติอีกครั้ง ดังนั้นลูกก็ได้ถือกำเนิดในบาร์ตอีกครั้ง ลูกได้ถือกำเนิดใช่ไหม? แม้ว่าบางคนได้ถือกำเนิดใหม่ แต่พวกเขาไม่เข้าใจว่าพวกเขาได้เป็นของชีพบาบาหรือพวกเขาได้ถือกำเนิดกับท่าน หากพวกเขาเข้าใจเช่นนี้ พวกเขาจะลืมนึกของร่างกายอย่างสิ้นเชิง เช่นที่ชีพบาบาที่ไม่มีตัวตนอยู่ในพาหนะนี้ ในทำนองเดียวกันให้ลูกคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตน พ่อพูดว่า: ลูกๆ จงจดจำพ่อ ในเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน เริ่มแรกลูกนั้นปราศจากร่างแล้วลูกก็รับร่างของเทพ แล้วร่างของนักรบ แล้วร่างของพ่อค้า แล้วร่างของศูทร ในเวลานี้ลูกต้องกลับมาปราศจากร่างอีกครั้ง ลูกพูดกับพ่อผู้ที่ไม่มีตัวตนว่า: บาบา ในเวลานี้ฉันเป็นของท่าน ฉันต้องกลับบ้าน ลูกจะไม่นำร่างกายไปกับลูก โอ้ดวงวิญญาณในเวลานี้ จงจดจำพ่อ พ่อของลูกและบ้านที่แสนหวานของลูก เมื่อผู้คนไปต่างแดนและจะกลับมาจากที่นั่น พวกเขา ก็พูดว่า: จงกลับไปสู่บ้านที่แสนหวานของเราในบาร์ตกัน กลับไปสู่ที่ซึ่งเราถือกำเนิด เมื่อมนุษย์ตายพวกเขาได้รับร่างกายของเขากลับไปสู่สถานที่ที่พวกเขาถือกำเนิด พวกเขาเชื่อว่าเมื่อถูกสร้างขึ้นจากดินของบาร์ต เขาควรจะต้องทิ้งดิน(ร่างกาย) ของเขาไว้ที่นั่นด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า: การกำเนิดของพ่ออยู่ในบาร์ตเช่นกัน ผู้คนเฉลิมฉลองชีพขัตติที่ พวกเขาได้ให้ชื่อมากมายแก่พ่อ พวกเขาพูดว่า: ฮาร์ ฮาร์ มหาเทพ ท่านคือผู้ที่ขจัดความทุกข์ของทุกคน พ่อคือผู้ทำเช่นนั้นไม่ใช่ชางก้า บราห์มาปรากฏอยู่ในงานรับใช้ ผู้ที่ทำการก่อตั้งก็จะอยู่ในรูปคู่ของวิษณุและทำการหล่อเลี้ยง อย่างแน่นอนที่พ่อต้องการประชาบิดาบราห์มา อย่างแท้จริงที่มีวัดของอติเทพ อติเทพคือลูกของผู้ใด? ผู้ใดสามารถบอกพ่อ? แม้กระทั่งผู้ดูแลผลประโยชน์ของวัดจิตวาลาก็ไม่รู้ ว่า อติเทพคือผู้ใดหรือพ่อของเขาคือผู้ใด อติเทพคือประชาบิดาบราห์มาและพ่อของเขาคือชีวา พวกเขาไม่รู้ ว่าอติเทพคือใคร ใครคือพ่อของเขา แต่ถึงกระนั้นพวกเขาก็กลายเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ของวัดนั้น! วัดนั้นคืออนุสรณ์ของจากัดอัมบาและจากัดปีตา พ่อนั่งในพาหนะของอติเทพบราห์มานี้และให้ความรู้ ลูกทั้งหมดกำลังนั่งในซุ้ม จะไม่มีวัดที่สร้างให้แก่พวกเขาทั้งหมด คนหลักอยู่ในลูกประจำของ 108 และดังนั้น 108 ซุ้มได้ถูกสร้างขึ้น เพียง 108 เท่านั้นที่ได้รับการกราบไหว้บูชา คนหลักคือชีพบาบาแล้วก็เป็นคู่บราห์มาและสรீสวตี ชีพบาบาคือผู้ที่ยอดเยี่ยมที่สุด ท่านไม่ได้มีร่างกายของท่านเอง บราห์มาและสรี่สวตีมีร่างกายของเขาเอง ลูกประจำถูกสร้างขึ้นด้วยผู้ที่มีร่างกาย ทุกคนกราบไหว้บูชาลูกประจำนั้น เมื่อพวกเขากราบไหว้บูชาสิ่งนั้นจบแล้ว และหมั่นลูกปิดทั้งหมด แล้วพวกเขาก็พูดว่า: ขอคารวะต่อชีพบาบาและกัมศีระของเขาแก่สิ่งนั้นเพราะท่านทำให้ผู้ที่ไม่มีบริสุทธิทั้งหมดบริสุทธิ เหตุนี้เองท่านจึงได้รับการกราบไหว้บูชา พวกเขาถือลูกประจำในมือของเขาและนั่ง และพราสาดชื่อของราม ไม่มีผู้ใดรู้จักชื่อของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีพบาบาถือคนหลักแล้วก็มีคนหลักอื่นด้วยเช่นกัน ประชาบิดาบราห์มาและสรี่สวตี แล้วก็จะจะมีชื่อของบราห์มากุมารและกุมารีด้วยเช่นกันผู้ที่เฝ้าแต่เพียรพยายาม เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ลูกจะเฝ้ามองเห็นสิ่งนี้ทั้งหมด เมื่อเป็นเวลาสุดท้ายลูกจะมาและอยู่ที่นี้ เพียงผู้ที่เป็นโยคีที่หนักแน่นเท่านั้นที่จะสามารถอยู่ที่นี้ ผู้ที่ซ่องแหว่ในความสุขของประสาทสัมผัสนั้นจะได้ยินเพียงเสียงเล็กน้อยและตายที่นั่น บางคนสิ้นสติเพียงเมื่อถูกการผ่าตัด ผู้คนมากมายได้ตายไปเมื่อมีการแบ่งแยก ผู้คนเหล่านั้นเคยเฝ้าว่าพวกเขาประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรโดยปราศจากสงคราม ฯลฯ อย่างไรก็ตาม ผู้คนมากมายขนาดไหนได้ตายไปอย่าได้ถามเลย! นี่คือนายาที่หลอกลวง ร่างกายที่หลอกลวงและโลกที่หลอกลวง ในเวลานี้พ่อที่แท้จริงนั่งและบอกสัจจะแก่ลูก พ่อพูดว่า: อย่างแน่นอนที่พ่อต้องการพาหนะ พ่อคือเจ้าป่าอวาลุไฮและดังนั้นพ่อต้องการเจ้าสาวอวาลุไฮเช่นกัน สรี่สวตีคือสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา เธอไม่ใช่คูชีวิตของบราห์มา เธอคือลูกสาวของบราห์มา แล้วเหตุใดเธอจึงเรียกว่าเป็นจากัดอัมบา? เพราะผู้นี้คือผู้ชาย ดังนั้นเธอได้รับการแต่งตั้งให้ดูแลผู้เป็นแม่ สรี่สวตีสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มากลายเป็นลูกสาวของบราห์มา มามานั้นเยาว์วัยในขณะที่บราห์มาแก่ชรา สรี่สวตีที่เยาว์วัยไม่เหมาะสมจะเป็นภรรยาของบราห์มา เธอไม่สามารถเรียกว่าเป็นคูชีวิต ในเวลานี้ลูกได้เข้าใจสิ่งนี้ ดังนั้นพ่อพูดว่า: พ่อต้องยืมร่างนี้ของบราห์มามาใช้ ผู้คนมากมายกู้เงิน เมื่อเขาเลี้ยงอาหารพราหมณ์ เขาก็ปลุกเรียกดวงวิญญาณที่มาและรับการคำจุนของร่างกายของพราหมณ์นั้น ดวงวิญญาณนั้นจากร่างของเขาแล้วมาที่นี้หรือ? ไม่เลย ได้มีการอธิบายแก่ลูกว่าระบบของนิมิตได้ถูกกำหนดไว้ในละครตั้งแต่ตอนเริ่มต้น ดวงวิญญาณถูกเรียกด้วยเช่นกันที่นี้ ไม่ใช่ดวงวิญญาณจะทิ้งร่างของเขาและมาที่นี้ ไม่เลย สิ่งนั้นถูกกำหนดไว้ในละคร สำหรับพ่อพาหนะนี้คือหนักนัก มันจะนั่นแล้วว้าวศักดิ์สิทธิ์จะแสดงให้เห็นด้วยในวัดของชีวาทำไม? จะมีว้าวพร้อมกับชางก้าในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนได้อย่างไร? ที่นั่นมีเพียงบราห์มา วิษณุ และชางก้า พวกเขาแสดงให้เห็นรูปของผู้เป็นคู่ พวกเขาแสดงให้เห็นหนทางของครอบครัว สัตว์ ฯลฯ มาที่นั่นจากที่ใด? สติปัญญาของผู้คนไม่ได้ทำงานเลย! พวกเขาเฝ้าแต่พูดสิ่งใดก็ตามที่เข้ามาสู่จิตใจของเขาที่ทำให้มีการสูญเสียเวลาและการสูญเสียพลังงาน ลูกพูดว่าลูกเคยเป็นเทพที่มีบริสุทธิ และแล้วลูกก็กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาที่ไม่มีบริสุทธิด้วยการกลับมาใช้ชาติเกิดแล้วชาติเกิดเล่า ลูกเองมีค่าควรแก่การกราบไหว้ และลูกเองกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา ผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาหรือกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาไม่ได้เป็นพระเจ้า ท่านไม่ต้องใช้ 84 ชาติเกิด มายาทำให้สติปัญญาของผู้คนเป็นเช่นหินอย่างสมบูรณ์ ความหมายของ “ฮัมโซ” ไม่ใช่ว่า “ฉันดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด” “ไม่เลย ฉันคือบราห์มินแล้วจะกลายเป็นเทพ” ลูกจะเฝ้าแต่กลับมาใช้ชาติเกิด นี่คือการอธิบายที่ดีอย่างยิ่ง พ่อพูดว่า: ผู้ที่พ่อได้เข้ามานั้นมีกูรมมากมาย

ศึกษาคัมภีร์มากมายและได้ใช้ 84 ชาติเกิดเต็มแล้ว เขาไม่รู้สิ่งนั้น พ่อบอกลูกพร้อมกันกับเขา พ่อบอกทั้งหมดนี้แก่บราห์มาด้วยเช่นกัน พ่อไม่สามารถซบซ้อยู่ในพาหนะเสมอ พ่อบอกทุกสิ่งแก่บราห์มิน สิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา พ่อก็ต้องการพาหนะ ลูกจดจำพ่อและพ่อก็มา พ่อต้องทำงานรับใช้และดังนั้นบาร์ตจึงกลับมาบริสุทธ์ด้วยการกำหนดของศรีศรีชีวา เป็นสิ่งที่ผิดที่จะให้สมญา ‘ศรีศรี’ แก่ขวานรก่อนหน้านั้นพวกเขาไม่ได้มีชื่อศรี ในเวลานี้พวกเขาได้ทำให้ทุกคนเป็นศรี นั่นคือสูงส่ง ศรีศรีคือชีพบบา แล้วก็บราห์มา วิษณุ และชางก้าผู้อาศัยของอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน แล้วก็ป็นศรีลักษมีและศรีนารายณ์ สิ่งเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ ความรู้นี้สนุกสนานอย่างยิ่ง อย่างไรก็ตามขณะที่ศึกษาบางคนก็หายไป มายาทำให้พวกเขาปล่อยมือของบาบา ร้านนั้นก็ต่างลำดับกันไปด้วยเช่นกัน อย่างแน่นอนที่จะมีคนขายที่ดีในร้านที่ใหญ่ จะมีคนขายที่น้อยลงในร้านที่เล็กกว่า ดังนั้นลูกควรไปที่ร้านที่ใหญ่ที่ซึ่งมีมหารตี ผู้เป็นแม่มีเวลามากมายในขณะที่ผู้ชายต้องทำธุรกิจ ฯลฯ ดังนั้นพวกเขาจึงอยู่อย่างไม่ว่างเว้น ผู้เป็นแม่นั้นเป็นอิสระ เมื่อพวกเขาได้เสร็จสิ้นการหาอาหารก็เท่านั้นเอง แล้วผู้ชายก็สร้างบ่วงพินธสำหรับลูก พวกเขาหยุดผู้เป็นแม่ที่จะไปหาบราห์มากุมาริ เพราะพวกเขาได้ยินว่ากิเลสของพวกเขาจะหยุดลงหากผู้เป็นแม่ไปหาบราห์มากุมาริ ชีพบบาคือบางสิ่งที่ล้นไหลอย่างยิ่งที่ลูกดื่มท่าน้ำแล้วท่าน้ำเล่า พ่อแสดงให้เห็นวิธีการที่ง่ายดายอย่างยิ่งแก่ลูก: จดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยและลูกจะมาหาพ่อ หากลูกไม่จดจำพ่อ บาปของลูกจะไม่ถูกตัดทิ้งไป และพ่อจะไม่พาลูกกลับไปกับพ่อ แล้วลูกจะต้องมีประสบการณ์ของการถูกลงโทษ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาลูกได้เฝ้าแต่ดื่มหางนม ลูกได้กินเนยทั้งหมดในยุคทองและยุคเงิน ดังนั้นในเวลาสุดท้ายเพียงหางนมที่หลงเหลืออยู่ เริ่มแรกลูกได้รับหางนมที่ดีและแล้วก็ได้เป็นเช่นนั้น ในยุคทองและยุคเงินแม่น้ำของกิเลสและมนนั้นไหลริน ในเวลานี้ก็กินแพลงอย่างง่าย อัจจะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงกลายเป็นราชาฤๅษี และทำทปาเซีย เพื่อที่จะเข้ามาในลูกประจำที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา จงทำงานรับใช้ เช่นเดียวกับพ่อ กลายเป็นโยคีที่หนักแน่นมั่นคง

2. ความรู้นี้สนุกสนานอย่างยิ่ง ดังนั้นจงศึกษาในวิธีที่สนุกสนานและอย่าได้เฝ้าแต่อยู่อย่างสับสน

พร: ขอให้ลูกมีโชคของความสุขออย่างสม่ำเสมอและสัมผัสกับชีวิตที่ง่ายดายและสูงส่งด้วยการหล่อเลี้ยงที่สูงส่งของพร

ในยุคบรรจบพบกัน บัพดาตาหล่อเลี้ยงลูกทุกคนด้วยสามความสัมพันธ์ ในแง่ของความสัมพันธ์ของพ่อ ท่านหล่อเลี้ยงลูกด้วยสำนึกของมรดก ในแง่ของครู ท่านหล่อเลี้ยงลูกด้วยการศึกษาเล่าเรียน และในแง่ของสัทกูรู ท่านหล่อเลี้ยงลูกด้วยประสบการณ์ของพร ลูกทุกคนได้รับสิ่งนี้ในเวลาเดียวกัน ดังนั้นจงเฝ้าแต่สัมผัสกับชีวิตที่ง่ายดายและสูงส่งด้วยการหล่อเลี้ยงที่สูงส่งนี้ จงให้คำว่า “ความพยายาม” และ “ความยากลำบาก” จบสิ้น และแล้วลูกถึงจะกล่าวได้ว่ามีโชคแห่งความสุข

คติพจน์: การมีความรักต่อทุกดวงวิญญาณและต่อพ่อคือการมีความรู้ลึกที่แท้จริงของความศรัทธาและความปรารถนาดี

*** โอม ซานติ ***